

Najvyšší súd

Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd

Rozhodnutie je právoplatné
dňom 2. 9. 2009 bratf.
Najvyšší súd Slovenskej
republiky Bratislava

1 Dso 1/2009

Kancelária súdnej rady Slovenskej republiky
Župné nám. č. 13, 814 22 Bratislava

05. 01. 2010

Cílos spisu:	Hodina: 07:00
Pričítavý:	Vybavujúci:

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd, v senáte zloženom

z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a súdcov JUDr. Mariána Jarábeka,
JUDr. Vojtechu Lefflera, JUDr. Stanislava Beňa a JUDr. Eriky Zajacovej, v disciplinárnej
veci vedenej proti **JUDr. P. P.**, súdcovi Krajského súdu v Bratislavе, bytom
so sídlom v Bratislave, na verejnem zasadnutí 2. septembra 2009 prejednal
odvolanie súdcu proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prvostupňového
disciplinárneho súdu sp. zn. 2 Ds 7/2008 zo dňa 20. novembra 2008 a rozhadol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o súdoch a príslušných orgánoch v znení
neskorších predpisov napadnuté rozhodnutie **s a z r u š u j e vo výrokoch o vine a uloženom disciplinárnom opatrení.**

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z.

JUDr. P. P., nar. , trvale bytom
sudca Kraského súdu
v Bratislave

j e v i n n ý, že

v jemu pridelenej veci, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3 Sp 84/2005 nekonal v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku tým, že dňa 7. októbra 2005 označenú vec vybavil „inak“, čím spôsobil prieťahy v súdnom konaní od 7. októbra 2005 do 18. júna 2007, kedy konanie v označenej veci uznesením zastavil,

t e d a

porušil základnú povinnosť sudskej rady podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudscoch a prísediacich v znení neskorších predpisov konáť v jemu pridelenej veci bez zbytočných prieťahov,

t ý m s p á c h a l

disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudscoch a prísediacich v znení neskorších predpisov,

z a t o s a m u u k l a d á

podľa § 117 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudscoch a prísediacich v znení neskorších predpisov disciplinárne opatrenie, **zníženie funkčného platu o 15% na obdobie 3 (troch) mesiacov.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prvostupňového disciplinárneho senátu z 20. novembra 2008, sp. zn. 2 Ds 7/2008, bol sudca Krajského súdu v B JUDr. P. P. uznaný za vinného zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudscoch a prísediacich v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon), ktorého sa mal dopustiť tak,

že v jemu pridelenej veci, vedenej na Krajskom súde v B pod sp. zn. 3 Sp 84/2005 nekonal v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku tým, že dňa 7. októbra 2005 označenú vec vybavil „inak“, čím spôsobil prieťahy v súdnom konaní od 7. októbra 2005 do 18. júna 2007, kedy konanie v označenej veci uznesením zastavil, za čo mu bolo uložené disciplinárne opatrenie podľa ustanovenia § 117 ods. 5 písm. b/ zákona, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov.

Prvostupňový disciplinárny súd svoje rozhodnutie odôvodnil vykonaným dokazovaním, výsledkami ktorého bolo preukázané, že sudca JUDr. P. P. v uvedenej

veci nekonal v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku a tým spôsobil v konaní prieťahy, a to najmenej od 7. októbra 2005, kedy na základe jeho pokynu bola vec bez procesného rozhodnutia vrátená správnemu orgánu až do 18. júna 2007, kedy rozhodnutím vec skončil. Zbytočné prieťahy v súdnom konaní boli v príčinnej súvislosti s nesprávnym postupom sudsca, čo vo svojom náleze konštatoval nielen ústavný súd, ale ho uznal aj samotný sudsca, ktorý vec v roku 2007 ukončil postupom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Nesprávny postup sudsca, mal za následok prieťahy v súdnom konaní najmenej 20 mesiacov preto ich disciplinárny súd prvého stupňa považoval za sudcom zavinené prieťahy napĺňajúce zákonné znaky § 116 ods. 2 písm. g/ zákona.

Proti tomuto rozhodnutiu, výroku o vine a uloženému disciplinárному opatreniu, podal v zákonnej lehote odvolanie sudsca JUDr. P. . . .

V písomnom odôvodnení odvolania podanom prostredníctvom obhajkyne uviedol, že zo spáchania disciplinárneho previnenia sa necíti byť vinný a napadnuté rozhodnutie považuje za nezákonné. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že vybavovanie agendy správneho súdnictva na Krajskom súde v B . . . nevylučovalo vrátenie veci na doplnenie listom, čo potvrdil aj svedok, Mgr. V . . . P . . . , predsedu správneho kolégia Krajského súdu v B . . . Prax bola taká, že sudsia prejednávajúci túto agendu konanie zastavili alebo tak, ako on listom postúpili na doplnenie požadovaných listinných dôkazov. Po posúdení veci dospel k záveru, že aj v danom prípade je pre absenciou potrebných listín nevyhnutné vrátiť podanie listom na doplnenie a až potom o ňom môže byť rozhodnuté spôsobom zodpovedajúcim príslušným ustanoveniam Občianskeho súdneho poriadku. Zdôraznil, že v posudzovanom prípade ani predsedu správneho kolégia nevidel dôvod na disciplinárne konanie. Absencia osvedčení o doručení a predčasnosť predloženia veci na súd odôvodňovali ním zvolený postup. Prvotná chyba však nastala už na správnom orgáne prvého stupňa, ktorý nepostupoval v súlade s ustanovením § 19 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z. z., ale odvolanie predložil na rozhodnutie súdu. Upriamil pozornosť na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia v zmysle 2 zákona č. 412/1991 (predchádzajúceho zákona) o disciplinárnej zodpovednosti sudsia v znení neskorších predpisov nenapĺňa čin, ktorého skutkovým základom je procesné pochybenie sudsca alebo spôsob jeho rozhodnutia v konkrétej veci, pokial' nie je základom procesného pochybenia alebo rozhodnutia také úmyselné konanie, ktoré má znaky niektorého

trestného činu alebo pokiaľ nejde o zavinené prieťahy v konaní, nevhodné správanie sa súcu alebo narušovanie dôstojnosti konania. Poukázal tiež na rozhodovaciu prax disciplinárnych súdov pri posudzovaní zodpovednosti za prieťahy v konaní, keď inému súdcovi bolo uložené disciplinárne opatrenie, zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov, pričom išlo o prieťahy v konaní vo viac ako 26 veciach. Z tohto dôvodu uložené disciplinárne opatrenie považuje za neprimerane prísne. Uviedol, že vždy postupoval svedomito, v pridelených veciach konal plynulo a bez zbytočných prieťahov, o čom svedčí aj prehľad výkonov za obdobie rokov 2005 až 2007. V tomto čase súbežne vybavoval obchodnú samosudcovskú agendu Cb a správnu agendu Sp, čo je v rozopore so zásadou rovnomenného zaťaženia súdcov. Na túto skutočnosť niekoľkokrát upozorňoval vedenie Krajského súdu v B , predložil lekárske potvrdenia a žiadal odobratie obchodnej agendy. K náprave tohto stavu došlo až 1. apríla 2008, kedy mu bolo odobratých 140 obchodných sporov. Z predloženej štatistiky za rok 2005 vyplýva, že vybavil súčasne 162 správnych spisov a 184 obchodných sporov, v roku 2006 vybavil celkom 186 správnych spisov a súčasne 206 obchodných vecí, v roku 2007 vybavil 241 spisov, z toho 183 správnych a 58 obchodných. Napriek vážnym zdravotným ťažkostiam pridelené veci vybavoval bez časových prieťahov a rozhodnutia vyhotobil vždy v zákonom stanovenej tridsaťdňovej lehote. Od 1. apríla 2008 vybavuje azyllovú agendu, kde do 30. júna 2008 vybavil 53 azyllových spisov.

Podľa jeho názoru z týchto dôvodov prvostupňový disciplinárny súd vykonané dôkazy vyhodnotil nesprávne, výlučne v jeho neprospech, a preto dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom.

Navrhol preto, aby odvolací disciplinárny súd napadnuté rozhodnutie zrušil a sám rozhadol tak, že jeho konaním neboli naplnené zákonné znaky disciplinárneho previnenia a aby bol spod podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania osloboodený.

V prípade uznania viny alternatívne navrhol, aby odvolací disciplinárny súd napadnuté rozhodnutie vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení zrušil a uložil mu disciplinárne opatrenie, zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací disciplinárny súd preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutých výrokov rozhodnutia, proti ktorým odvolateľ podal

odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie súdca je čiastočne dôvodné.

Disciplinárny súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a na jeho podklade dospel k správnym skutkovým záverom.

Sudcovi JUDr. P P bola vec pridelená na vybavenie po tom, ako 18. apríla 2005 bol na súd krajský súd doručený opravný prostriedok st'ažovateľa Mgr. V Š proti rozhodnutiu starostu obce Dňa 7. októbra 2005 ho súdca vybavil „inak“ a na podklade nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. apríla 2007, č. k. III. ÚS 36/07-34 konanie vo veci 18. júna 2007 uznesením zastavil. Svojím nesprávnym postupom tak spôsobil zbytočný priet'ah v súdnom konaní od 7. októbra 2005 do 18. júna 2007.

Podľa § 2 ods. 2 zákona, je súdca pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných priet'ahov a len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona, disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti súdca.

Podľa § 30 ods. 4 zákona o sudcoch (základné povinnosti súdca), súdca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priet'ahov, vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných priet'ahov.

Podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona, závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie súdca, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní.

Podľa § 117 ods. 1 zákona za disciplinárne previnenie disciplinárny súd uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení :

a/ napomenutie,

- b/ zníženie funkčného platu až o 15% na obdobie najviac troch mesiacov a pri opäťovnom disciplinárnom previnení, ktorého sa sudca dopustil v čase pred zahladením disciplinárneho postihu, na obdobie najviac šiestich mesiacov,
- c/ odvolanie z funkcie predsedu súdu alebo podpredsedu súdu, ak ide o previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. e/>,
- d/ vydanie a zverejnenie rozhodnutia o tom, že dotknutý sudca v príslušnom roku nepreukázal zákonom ustanoveným spôsobom zdroj svojich majetkových prírastkov.

Podľa § 117 ods. 5 zákona, za závažné disciplinárne previnenie alebo za priestupok, ktorý má súčasne povahu závažného disciplinárneho previnenia, disciplinárny súd uloží niektoré z týchto opatrení:

- a/ preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa,
- b/ zníženie funkčného platu o 50% až 70% na obdobie troch mesiacov až jedného roka,
- c/ odvolanie z funkcie sudcu,
- d/ odvolanie z funkcie predsedu súdu alebo podpredsedu súdu, ak ide o závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. c/, alebo
- e/ vydanie a zverejnenie rozhodnutia o to, že dotknutý sudca v príslušnom roku nepreukázal zákonom ustanoveným spôsobom zdroj svojich majetkových prírastkov, čím mohol narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu alebo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade stážnosti Mgr. V. Š. vo svojom náleze z 24. apríla 2007, sp. zn. III. ÚS 36/07 v bode I vyslovil, že základné právo Mgr. V. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislavе v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Sp 84/05 p o r u š e n é b o l o.

Zo skôr uvedeného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky okrem už uvedených skutočností vyplýva aj nasledovné.

V postupe Krajského súdu v B... v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Sp 84/05 ústavný súd zistil nečinnosť krajského súdu od 18. apríla 2005, kedy mu bol doručený opravny prostriedok stážovateľa proti rozhodnutiu obce Č ... až do rozhodnutia ústavného súdu. Ústavný súd k tomuto záveru dospel aj napriek tomu, že krajský súd vrátil spisový materiál sp. zn. 3 Sp 84/05 obci Č ... dňa 7. októbra 2005 bez rozhodnutia o odvolaní s tým, že rozhodnutie o odmietnutí žiadosti možno preskúmať v súdnom konaní podľa osobitného zákona, a to § 244 Občianskeho súdneho poriadku. Tento postup ústavný súd vyhodnotil ako neefektívnu činnosť krajského súdu, ktorá spôsobila zbytočný prieťah v konaní, pretože konanie, ktoré bolo začaté podľa § 82 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku nebolo skončené v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Ústavný súd neakceptoval vyjadrenie krajského súdu v tom zmysle, že ku skončeniu veci došlo inak (vrátením spisového materiálu obci), pretože tento zákonný dôvod skončenia veci príslušný procesný kódex neupravuje, z čoho teda vyplýva, že predmetné konanie nie je do dnešného dňa právoplatne skončené a stav právej neistoty účastníkov konania nie je odstránený.

V danom prípade bolo povinnosťou sudskej postupe postupovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Pri závere sudskej postupe o nedostatku právomoci súdu vo veci konania, zákon nepredpokladá iný postup, než aký vyplýva z ustanovenia § 104 ods. 1, respektíve z ustanovenia § 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, teda zastavenie konania pred súdom a súčasne rozhodnutie o tom, ktorému inému orgánu bude vec postúpená. Ako z ustanovenia § 7 ods. 2, tak i z ustanovenia § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku jednoznačne vyplýva, že pokial súd zistí nedostatok svojej právomoci, musí tu existovať iný štátnej orgán, ktorému je súd povinný vec postúpiť, v opačnom prípade ju musí prejednať sám. Ak súd dospeje k záveru, že nie je daná jeho právomoc na konanie, uznesením konanie zastaví a vysloví, ktorému orgánu bude vec postúpená, pričom už neskúma, či sú splnené ďalšie podmienky konania pred súdom, lebo toto skúmanie mu už pre nedostatok právomoci neprislúcha. Neobstojí preto ani obhajoba sudskej postupe, že vo veci nemohol postupovať inak, pretože v predloženom spise absentovalo potvrdenie o doručení rozhodnutia žiadateľovi o informáciu Mgr. Š... Skutočnosť, že sudskej postupe napadnutú vec vybavil prípisom „inak“, teda spôsobom, aký Občiansky súdny poriadok nepozná znamená, že vec v zásade nevybavil vobec.

Disciplinárny odvolací súd pozná spôsob vybavenia veci „inak“, pretože tento spôsob vybavenia veci je zaužívaný v praxi všetkých súdov. Nejde však o meritórne rozhodnutie

vo veci, ale znamená len vyznačenie veci v registri odvolacieho súdu pri vrátení veci súdu prvého stupňa bez meritórneho rozhodnutia, napr. pri absencii osvedčenia o doručení rozhodnutia súdu účastníkom konania, resp. niektorému z účastníkov konania alebo pre iný nedostatok. Po odstránení nedostatkov zo strany súdu prvého stupňa (napr. doloženie osvedčenia o doručení) sa však očakáva vrátenie spisového materiálu odvolaciemu súdu, spravidla tomu istému senátu na vydanie meritórneho rozhodnutia o odvolaní. To znamená, že spôsob vybavenia „inak“ je možné použiť iba pri vrátení spisu v rámci súdov, nie je však možné spôsobom „inak“ vrátiť návrh na preskúmanie rozhodnutia účastníkovi konania a považovať tak vec za právoplatne vybavenú, pretože nejde o spôsob akým umožňuje vybavenie veci s konečnou platnosťou Občiansky súdny poriadok.

Pri rozhodovacej činnosti je sudca povinný postupovať jedine v súlade so zákonom a je preto právne irelevantné, aká bola ustálená prax vybavovania agendy správneho súdnictva na Krajskom súde v B v iných senátoch. Faktom je, že prvotná chyba tak, ako to uvádza v odvolaní aj sudca, nastala na správnom orgáne prvého stupňa, ktorý mal odvolanie podané Mgr. Š odstúpiť na rozhodnutie odvolaciemu správnemu orgánu, ktorým je v zmysle § 19 ods. 2 zákona o slobode informácií starosta obce. Táto chyba, ktorej sa správny orgán dopustil, ale nemôže mať za následok vyvinenie súdcu zo zodpovednosti za disciplinárne previnenie, vzhľadom na viazanosť súdcu zákonom a na očakávanú odbornú kvalitu a erudovanosť, ktorou by mal súdca nepochybne disponovať. Preto ani svedecká výpoved' Mgr. V P nie je spôsobilá priviesť vo veci priaznivejšie rozhodnutie a názor svedka na začatie disciplinárneho konania voči súdcovi za prieťahy je právne bezvýznamný.

Na základe výsledkov dokazovania vykonaných disciplinárny súdom prvého stupňa, odvolací disciplinárny súd dospel k skutkovému záveru zhodnému s disciplinárny súdom prvého stupňa, že súdca Krajského súdu v B JUDr. P. sa ako zákonný súdca v jemu pridelenej veci sp. zn. 3 Sp 84/2005 dopustil zbytočných prieťahov v súdnom konaní v čase od 7. októbra 2005, kedy prípisom vrátil účastníkovi konania, t. j. správnemu orgánu prvého stupňa (obci Č.), spisový materiál bez akéhokoľvek meritórneho rozhodnutia do 18. júna 2007, kedy vo veci vydal uznesenie, ktorým konanie zastavil.

Odvolaciemu disciplinárному súdu je známy súdcom skôr uvádzaný judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 412/1991. V posudzovanom prípade však nie

je súdcovi vytýkaný spôsob, správnosť a zákonnosť rozhodnutia a ani procesné pochybenie súdu v zmysle tohto judikátu, pretože jeho konanie nemožno posúdiť ako rozhodnutie vo veci alebo procesný postup, ale ako neefektívnu činnosť, ktorou spôsobil skôr uvedený zbytočný prieťah v konaní. To znamená, že vo výroku tohto rozhodnutia ustálené časové obdobie počas ktorého súdca nekonal spôsobom zodpovedajúcim zákonom bolo neprimerane dlhé a súdca touto nečinnosťou (resp. neefektívou činnosťou) spôsobil účastníkovi konania neprimerane dlhý stav právnej neistoty.

Na rozdiel od správneho zistenia skutkového stavu veci prvostupňový disciplinárny súd pochybil pri právnom posúdení konania súdcu.

Už v napadnutom rozhodnutí disciplinárny súd prvého stupňa vyslovil, že subjektívna stránka konania súdcu spočíva v jeho nedbanlivostnom konaní (nevedomej nedbanlivosti). S týmto záverom sa stotožnil aj odvolací disciplinárny súd, pretože vykonaným dokazovaním nebola zistená žiadna skutočnosť svedčiaca pre záver opačný, teda, že súdca zbytočný prieťah v konaní zavinil úmyselne.

Z ustanovenia § 116 zákona vyplýva, že zodpovednosť súdcu za zavinené prieťahy vzniknuté v konaní upravuje odsek 1 a odsek 2 písmeno g/ zákona.

Logickým výkladom možno dospieť k záveru, že zákonné znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona budú naplnené najmä v prípadoch, keď je škodlivosť konania súdcu zvýšená vzhľadom na spôsob jeho konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné priťažujúce okolnosti.

Vykonaným dokazovaním však skutočnosti zvyšujúce škodlivosť konania súdcu preukázané neboli, a preto podľa názoru odvolacieho disciplinárneho súdu bolo potrebné nedbanlivostné konanie súdcu právne posúdiť len a ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona.

Pri úvahе o druhu a výške disciplinárneho opatrenia odvolací disciplinárny súd mal na zreteli závažnosť konania súdcu, formu zavinenia, následok jeho konania ako aj osobu súdcu teda skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pri úvahách o druhu a výške disciplinárneho opatrenia. Po ich zvážení dospel k záveru, že uložené disciplinárne opatrenie, zniženie

funkčného platu o pätnásť percent na dobu troch mesiacov je dostatočné na dosiahnutie výchovnej funkcie disciplinárneho opatrenia. Súd pritom zohľadnil skutočnosť, že v priebehu rokov 2005 až 2007, sudca vybavoval súbežne obchodnú samosudcovskú agendu Cb a správnu samosudcovskú agendu Sp, pričom išlo o vybavovanie súčasne dvoch diametrálny odlišných agend ako aj na skutočnosť, že sudca mal v uvedenom období primerané výkony.

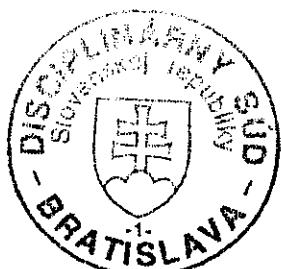
Pokiaľ ide o obhajobu sudskej funkcie, že pridelené veci vybavoval napriek vážnym zdravotným ťažkostiam, na túto odvolací disciplinárny súd prihliadnuť nemohol. Sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konat' plynulo bez zbytočných prieťahov. Pokiaľ mu zdravotné ťažkosti nedovoľujú plniť si povinnosti sudskej funkcie v zmysle ustanovení zákona a výkon náročnej práce sudskej funkcie by mal závažným spôsobom ohrozovať jeho zdravie, mal by sám zvážiť schopnosť túto funkciu vykonávať.

Na podklade týchto úvah odvolací disciplinárny súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Disciplinárne stíhanému sudskej funkcie vykonávanie nepriznal pre jeho neúspech v disciplinárnom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 2. septembra 2009

JUDr. Martin Piovartsy, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. P. I.